

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PAZINU
Stalna služba u Poreču-Parenzo
Turistička ulica 2, 52440 Poreč

Posl.br. P-737/2021-36

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Poreču – Parenzo, po sutkinji tog suda mr. sc. Marčeli Štefanuti, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Đina Golje, OIB: 96902325499, iz Mali Golji, Nedešćina, Mali Golji 17, zastupan po punomoćnici Marini Cvitko Tomić, odvjetnici iz Labina, protiv tuženice Privredne Banke Zagreb d.d., OIB: 02535697732, iz Zagreba, Radnička cesta 50, zastupane po punomoćnici Đini Lukac Novaković iz OD Leko i partneri, odvjetnicima iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene dana 3. lipnja 2026. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, dana 9. srpnja 2026. godine

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"I. Utvrđuje se da je ništetan te bez pravnog učinka Ugovor o kreditu broj ugovora: 9010932458, sklopljen između tužitelja, ĐINA GOLJA, OIB 96902325499, kao Korisnika kredita, te tuženika, PRIVREDNE BANKE ZAGREB d.d., OIB: 02535697732, kao Banke, dana 30.12.2005. godine,

II. Nalaže se tuženiku, PRIVREDNOJ BANCII ZAGREB d.d., OIB: 02535697732, da isplati tužitelju, ĐINU GOLJA, OIB 96902325499, iznos od 6.505,13 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje na pojedine iznose teku kako slijedi:

- na iznos od 163,20 EUR počev od 10.08.2011. do isplate
- na iznos od 349,45 EUR počev od 11.09.2011. do isplate
- na iznos od 343,38 EUR počev od 18.10.2011. do isplate
- na iznos od 343,15 EUR počev od 11.11.2011. do isplate
- na iznos od 347,45 EUR počev od 14.12.2011. do isplate
- na iznos od 0,47 EUR počev od 01.01.2012. do isplate
- na iznos od 351,12 EUR počev od 18.01.2012. do isplate
- na iznos od 359,66 EUR počev od 16.02.2012. do isplate
- na iznos od 355,95 EUR počev od 14.03.2012. do isplate
- na iznos od 353,57 EUR počev od 18.04.2012. do isplate
- na iznos od 0,09 EUR počev od 01.05.2012. do isplate
- na iznos od 355,11 EUR počev od 15.05.2012. do isplate
- na iznos od 1,28 EUR počev od 01.06.2012. do isplate
- na iznos od 354,72 EUR počev od 22.06.2012. do isplate
- na iznos od 355,67 EUR počev od 13.07.2012. do isplate

- na iznos od 354,49 EUR počev od 14.08.2012. do isplate
- na iznos od 2,46 EUR počev od 01.09.2012. do isplate
- na iznos od 345,00 EUR počev od 15.09.2012. do isplate
- na iznos od 1,26 EUR počev od 01.10.2012. do isplate
- na iznos od 351,89 EUR počev od 16.10.2012. do isplate
- na iznos od 353,94 EUR počev od 14.11.2012. do isplate
- na iznos od 352,30 EUR počev od 18.12.2012. do isplate
- na iznos od 353,88 EUR počev od 10.01.2013. do isplate
- na iznos od 355,64 EUR počev od 16.02.2013. do isplate,

a koje zakonske zatezne kamate teku počev od 10.08.2011. do 31.07.2015. godine u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 5 %-tnih poena, od 01.08.2015. godine do 31. prosinac 2022. u visini prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećane za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju ukupno prouzročeni trošak parničnog postupka, sa zakonskim zateznim kamatama koje na ukupan trošak parničnog postupka teku počev od dana presuđenja do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana."

II. Nalaže se tuženiku, Privrednoj Banci Zagreb d.d., OIB: 02535697732, da isplati tužitelju, Đinu Golja, OIB: 96902325499, iznos od 2.104,58 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje na pojedine iznose teku kako slijedi:

- na iznos od 2,19 EUR počev od 31.10.2010. do isplate
- na iznos od 0,05 EUR počev od 30.11.2010. do isplate
- na iznos od 54,29 EUR počev od 14.12.2010. do isplate
- na iznos od 0,05 EUR počev od 31.12.2010. do isplate
- na iznos od 58,65 EUR počev od 14.01.2011. do isplate
- na iznos od 0,01 EUR počev od 31.01.2011. do isplate
- na iznos od 51,31 EUR počev od 17.02.2011. do isplate
- na iznos od 55,91 EUR počev od 11.03.2011. do isplate
- na iznos od 0,08 EUR počev od 31.03.2011. do isplate
- na iznos od 48,07 EUR počev od 12.04.2011. do isplate
- na iznos od 0,02 EUR počev od 30.04.2011. do isplate
- na iznos od 29,38 EUR počev od 16.05.2011. do isplate
- na iznos od 111,70 EUR počev od 10.06.2011. do isplate
- na iznos od 0,04 EUR počev od 30.06.2011. do isplate
- na iznos od 93,71 EUR počev od 16.07.2011. do isplate
- na iznos od 120,11 EUR počev od 09.08.2011. do isplate
- na iznos od 79,29 EUR počev od 10.09.2011. do isplate
- na iznos od 73,22 EUR počev od 17.10.2011. do isplate
- na iznos od 74,96 EUR počev od 10.11.2011. do isplate
- na iznos od 75,31 EUR počev od 13.12.2011. do isplate
- na iznos od 0,11 EUR počev od 31.12.2011. do isplate

- na iznos od 83,65 EUR počev od 17.01.2012. do isplate
- na iznos od 87,35 EUR počev od 15.02.2012. do isplate
- na iznos od 85,59 EUR počev od 13.03.2012. do isplate
- na iznos od 83,41 EUR počev od 17.04.2012. do isplate
- na iznos od 0,02 EUR počev od 30.04.2012. do isplate
- na iznos od 85,01 EUR počev od 14.05.2012. do isplate
- na iznos od 0,31 EUR počev od 31.05.2012. do isplate
- na iznos od 86,42 EUR počev od 21.06.2012. do isplate
- na iznos od 84,63 EUR počev od 12.07.2012. do isplate
- na iznos od 84,31 EUR počev od 13.08.2012. do isplate
- na iznos od 0,58 EUR počev od 31.08.2012. do isplate
- na iznos od 76,71 EUR počev od 14.09.2012. do isplate
- na iznos od 0,29 EUR počev od 30.09.2012. do isplate
- na iznos od 82,96 EUR počev od 15.10.2012. do isplate
- na iznos od 84,90 EUR počev od 13.11.2012. do isplate
- na iznos od 83,29 EUR počev od 17.12.2012. do isplate
- na iznos od 85,27 EUR počev od 09.01.2013. do isplate
- na iznos od 81,42 EUR počev od 15.02.2013. do isplate,
a koje zakonske zatezne kamate teku počev od 10.08.2011. do 31.07.2015. godine u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 5 %- tnih poena, od 01.08.2015. godine do 31. prosinac 2022. u visini prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećane za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana.

III Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju trošak financijskog vještačenja u iznosu od 530,00 eura, u roku 15 dana, dok se u preostalom dijelu odbija zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška.

IV Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 1. listopada 2021. godine podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti i isplate. U tužbi tvrdi da je 6. svibnja 2021. podnio tuženiku zahtjev za dostavu dokumentacije vezane za ugovor o kreditu koji je sklopljen između stranaka 30. prosinca 2005. godine. Tuženik da mu do podnošenja tužbe nije dostavio traženu dokumentaciju. Dalje navodi da je između stranaka sklopljen ugovor o kreditu za kupnju osobnog automobila u iznosu od 28.495,00 CHF u protuvrijednosti kuna. Dalje tvrdi da su u predmetnom ugovoru nepoštene i ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi te se poziva na kolektivni spor u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 odnosno PŽ-6632/2017 i PŽ-7129/13, u postupku koji se vodio kod Visokog trgovačkog suda RH. Tužitelj tvrdi da su u predmetnom ugovoru o kreditu ugovorene odredbe o predmetu i cijeni, odnosno predmet da je vezan za valutu CHF i kamata vezana za valutu CHF, a navedene odredbe da su nepoštene i ništetne. Prilikom pregovora i sklapanja ugovora

tuženik da nije tužitelja kao potrošača obavijestio o svim potrebnim parametrima potrebnim za donošenje odluke uzimanja kredita vezano za valutu CHF i za promjenjivu kamatnu stopu. Te odredbe da su nerazumljive, nepoštene i ništete jer da tuženik prije i u vrijeme zaključivanja ugovora nije informirao tužitelja o općim rizicima vezanim uz valutnu klauzulu za CHF i promjenjivu kamatnu stopu. A tuženik kao banka da je znao odnosno morao znati kakav će biti smjer kretanja CHF u ugovorenom razdoblju i unatoč toga da na to nije upozorio tužitelja. Dalje tvrdi da tužitelju nisu transparentno izložena sva djelovanja i učinak svih faktora koji utječu na kreditnu zaduženost te da mu nisu predloženi točni i razumljivi kriteriji na temelju kojih bi mogao procijeniti ukupne ekonomske posljedice za njega. Tužitelj se poziva na odredbe Zakona o zaštiti potrošača, Zakona o obveznim odnosima, na presude Visokog trgovačkog suda RH kao i na druge odluke nacionalnih sudova i odluke Suda Europske Unije. Dalje navodi da je presudom u kolektivnom sporu odlučeno o ništetnosti ugovornih odredbi vezanih za valutnu klauzulu u CHF i promjenjivu kamatnu stopu te da je sud i u pojedinačnim postupcima vezan za odluke donijete u kolektivnom sporu. U tužbi se dalje poziva na ništetnost vezano za mjesnu nadležnost u slučaju spora kao i na ništetnost odredbe koja propisuje ulaznu naknadu, odnosno naknadu za odobrenje kredita. Tužitelj pozivom na odredbu čl. 186b ZPP-a predlaže da sud naloži tuženiku da dostavi svu dokumentaciju vezanu uz predmetni ugovor o kreditu i dok tuženik to ne dostavi predložio je da sud donese presudu kojom će se utvrditi ništetnim i bez pravnog učinka u cijelosti ugovor o kreditu sklopljen između stranaka 30. prosinca 2005. te da se naloži tuženiku da isplati tužitelju novčani iznos (u tužbenom zahtjevu neodređen iznos) sa zakonskim zateznim kamatama od zaključenja ugovora o kreditu pa do isplate, sve uz naknadu parničnog troška. Ukoliko sud ne bi prihvatio tako postavljeni tužbeni zahtjev postavio je eventualno kumulirani tužbeni zahtjev kojim traži da se tuženiku naloži da isplati tužitelju novčani iznos (u neodređenom iznosu) uz naknadu parničnog troška. A u slučaju da sud smatra da nisu ispunjene pretpostavke za podnošenje stupnjevite tužbe postavlja daljnji eventualno kumulirani tužbeni zahtjev kojim traži da se utvrdi ništetnim i bez pravnog učinka predmetni ugovor o kreditu u cijelosti, a da se tuženiku naloži da isplati tužitelju iznos od 48.500,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama od zaključenja ugovora o kreditu do isplate, sve uz naknadu parničnog troška. A ukoliko sud ne prihvati prethodni tužbeni zahtjev postavlja eventualno kumulirani tužbeni zahtjev kojim traži da se naloži tuženiku da tužitelju isplati iznos od 32.000,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama od zaključenja ugovora o kreditu, do isplate, uz naknadu parničnog troška.

2. U odgovoru na tužbu tuženik osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Ističe da je tužitelj cijelu tužbu pogrešno koncipirao na način kao da je predmetni ugovor i dalje na snazi, iako je isti u cijelosti prestao isplatom kredita. Tvrdi da postupanje tuženika nije bilo protupravno budući da su sve odredbe pa tako i odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi zakonom dopuštene sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima. Tuženik smatra da se odluka u postupku radi zaštite kolektivnih interesa potrošača može uzeti u obzir u posebnim parnicama za naknadu štete, a ne i u ovoj pravnoj stvari koja se vodi radi utvrđenja i stjecanja bez osnove. U odnosu na ugovorenu valutnu klauzulu ističe da je temeljem čl. 22 ZOO-a ista dopuštena, a glede odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi također ističe da je zakonom dopuštena te se poziva na odredbe Zakona o bankama i Zakona o kreditnim institucijama. U vrijeme kada je i sklopljen predmetni ugovor o kreditu niti jedna banka da nije nudila kredite u CHF s fiksnom kamatnom stopom. Do stupanja na snagu izmjena ZPK iz 2013. tuženik da nije imao zakonskih obveza glede izmjene ili

usklađivanja odredaba o kamatnoj stopi u postojećim ugovorima o kreditu na način da definira parametre promjenjivosti, ali su ga do tada obvezivale odredbe tada važećih propisa na definiranje uvjeta promjenjivosti kamatne stope, čemu da je tuženik u cijelosti udovoljio. Nadalje, volja ugovornih strana da je bila ugovoriti promjenjivu kamatnu stopu. Tuženik tvrdi da je prilikom zaključenja predmetnog ugovora s tužiteljem u potpunosti poštovao tada važeću zakonsku regulativu. Kamatna stopa da se mijenja sukladno tržišnim kriterijima i elementima čije su oscilacije izvan nadzora tuženika. Kamatne stope i promjena kamatnih stopa da su javno dostupni i nisu proizvoljni elementi bilo koje od banaka. U slučaju primjene promjenjive kamatne stope da se radi o uobičajenom i zakonitom poslovanju banaka u potpunosti usklađenom sa regulativom HNB-a. Tuženik se protivi provođenju financijskog vještačenja, a ukoliko se provede, da vještak utvrdi razliku između početno ugovorene kamate i kasnijih promjena kamatne stope, primjenom objektivnih kriterija, koji su u utuženom razdoblju utjecali na promjenu kamatne stope po kreditu. Zaključno ističe i prigovor zastare.

2.1. Tuženik je na zadnjem ročištu istaknuo prigovor radi prijetoja. Istaknuo je i prigovor o statusu potrošača tužitelja. Posebno je istaknuo prigovor zastare za isplatu po osnovi kamatne stope jer da je za to zastara nastupila 12. lipnja 2019., istekom pet godina od pravomoćnosti odluke u kolektivnom sporu koja se odnosi na kamatnu stopu. I podneskom od 21. veljače 2024. tuženik ističe prigovor zastare jer da je protekao zastarni rok od pet godina iz čl. 225 ZOO-a, a sve sukladno izraženom mišljenju na sjednici Građanskog odjela VSRH od 31. siječnja 2022. da zastarni rok počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost u postupku kolektivne zaštite potrošača, a vezano za kamatnu stopu i valutnu klauzulu. Tako tužbeni zahtjev po osnovu preplate vezane za kamatnu stopu da teče od pravomoćnosti presude Trgovačkog suda u Zagrebu P-1404/12 od 4. srpnja 2013., a koja je postala pravomoćna 13. lipnja 2014. tako da je rok za podnošenje takvog zahtjeva bio 13. lipnja 2019. godine.

3. Sud je 4. travnja 2024. pozvao tuženika da dostavi potrebu dokumentaciju vezanu za predmetni ugovor o kreditu.

3.1. Tuženik je podneskom od 16. travnja 2024. dostavio traženu dokumentaciju.

4. Tužitelj je podneskom od 2. travnja 2024. postavio sljedeće tužbene zahtjeve:
"I. Utvrđuje se da je ništetan te bez pravnog učinka Ugovor o kreditu broj ugovora: 9010932458, sklopljen između tužitelja, ĐINA GOLJA, OIB 96902325499, kao Korisnika kredita, te tuženika, PRIVREDNE BANKE ZAGREB d.d., OIB: 02535697732, kao Banke, dana 30.12.2005. godine,
II. Nalaže se tuženiku, PRIVREDNOJ BANCI ZAGREB d.d., OIB: 02535697732, da isplati tužitelju, ĐINU GOLJA, OIB 96902325499, novčani iznos od 6.719,27 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje na pojedine iznose teku kako slijedi: - na iznos od 338,75 EUR počev od 09.08.2011. do isplate- na iznos od 350,49 EUR počev od 10.09.2011. do isplate- na iznos od 346,50 EUR počev od 17.10.2011. do isplate- na iznos od 345,08 EUR počev od 10.11.2011. do isplate- na iznos od 349,06 EUR počev od 13.12.2011. do isplate 4 - na iznos od 354,63 EUR počev od 17.01.2012. do isplate- na iznos od 361,70 EUR počev od 15.02.2012. do isplate- na iznos od 357,71 EUR počev od 13.03.2012. do isplate- na iznos od 357,16 EUR počev od 17.04.2012. do isplate- na iznos od 358,35 EUR počev od 14.05.2012. do isplate- na iznos od 358,35 EUR počev od 21.06.2012. do isplate- na iznos od 358,07 EUR počev od 12.07.2012. do isplate- na iznos od 358,35 EUR počev od 13.08.2012. do isplate- na iznos od

347,73 EUR počev od 14.09.2012. do isplate- na iznos od 353,51 EUR počev od 15.10.2012. do isplate-na iznos od 355,70 EUR počev od 13.11.2012. do isplate- na iznos od 353,77 EUR počev od 17.12.2012. do isplate- na iznos od 355,88 EUR počev od 09.01.2013. do isplate- na iznos od 358,48 EUR počev od 15.02.2013. do isplate, a koje zakonske zatezne kamate teku počev od 09.08.2011. do 31.07.2015. godine u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 5 %- tnih poena, od 01.08.2015. godine do 31. prosinac 2022. u visini prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećane za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju ukupno prouzročeni trošak parničnog postupka, sa zakonskim zateznim kamatama koje na ukupan trošak parničnog postupka teku počev od dana presuđenja do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana.

Podredno, ukoliko sud u cijelosti ne prihvati prvotno postavljeni tužbeni zahtjev tada se predlaže da sud nakon provedenog dokaznog postupka prihvati eventualno kumulirani tužbeni zahtjev koji glasi:

I. Nalaže se tuženiku, PRIVREDNOJ BANCI ZAGREB d.d., OIB: 02535697732, da isplati tužitelju, ĐINU GOLJA, OIB 96902325499, novčani iznos od 3.000,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku počev od 30.12.2005. godine do 31.12.2007. godine po stopi od 15 % godišnje, od 01.01.2008. godine do 31.07.2015. godine u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 5 %- tnih poena, a od 01.08.2015. godine do 31. prosinac 2022. u visini prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećane za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju ukupno prouzročeni trošak parničnog postupka, sa zakonskim zateznim kamatama koje na ukupan trošak parničnog postupka teku počev od dana presuđenja do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana."

5. Tužitelj je nakon provođenja financijskog vještačenja podneskom od 30. kolovoza 2024. precizirao tužbeni zahtjev kojim traži:

"I. Utvrđuje se da je ništetan te bez pravnog učinka Ugovor o kreditu broj ugovora: 9010932458, sklopljen između tužitelja, ĐINA GOLJA, OIB 96902325499, kao Korisnika 6 kredita, te tuženika, PRIVREDNE BANKE ZAGREB d.d., OIB: 02535697732, kao Banke, dana 30.12.2005. godine,

II. Nalaže se tuženiku, PRIVREDNOJ BANCI ZAGREB d.d., OIB: 02535697732, da isplati tužitelju, ĐINU GOLJA, OIB 96902325499, iznos od 6.505,13 EUR sa zakonskim zateznim kamata koje na pojedine iznose teku kako slijedi: - na iznos od 163,20 EUR počev od 10.08.2011. do isplate- na iznos od 349,45 EUR počev od 11.09.2011. do isplate- na iznos od 343,38 EUR počev od 18.10.2011. do isplate- na iznos od 343,15 EUR počev od 11.11.2011. do isplate- na iznos od 347,45 EUR počev od 14.12.2011. do isplate- na iznos od 0,47 EUR počev od 01.01.2012. do isplate- na iznos od 351,12 EUR počev od 18.01.2012. do isplate- na iznos od 359,66 EUR počev od 16.02.2012. do isplate- na iznos od 355,95 EUR počev od 14.03.2012. do isplate- na iznos od 353,57 EUR počev od 18.04.2012. do isplate- na iznos od 0,09 EUR počev od 01.05.2012. do isplate- na iznos od 355,11 EUR počev od 15.05.2012. do isplate- na iznos od 1,28 EUR počev od 01.06.2012. do isplate- na iznos od 354,72 EUR počev od 22.06.2012. do isplate- na iznos od 355,67 EUR počev od 13.07.2012. do isplate- na iznos od 354,49 EUR počev od 14.08.2012. do isplate- na iznos od 2,46 EUR počev od 01.09.2012. do isplate- na iznos od 345,00 EUR počev od 15.09.2012. do isplate- na iznos od 1,26 EUR počev od 01.10.2012. do isplate- na iznos od 351,89 EUR počev od 16.10.2012. do isplate- na iznos od 353,94 EUR počev od 14.11.2012. do isplate . na iznos od 352,30 EUR počev od 18.12.2012. do isplate - na iznos od 353,88 EUR počev od 10.01.2013. do isplate- na iznos od 355,64 EUR počev od 16.02.2013. do isplate, a koje zakonske zatezne kamate teku počev od 10.08.2011. do 31.07.2015. godine u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 5 %- tnih poena, od 01.08.2015. godine do 31. prosinac 2022. u visini prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećane za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju ukupno prouzročeni trošak parničnog postupka, sa zakonskim zateznim kamata koje na ukupan trošak parničnog postupka teku počev od dana presuđenja do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana.

Podredno, ukoliko sud u cijelosti ne prihvati prvotno postavljeni tužbeni zahtjev tada se predlaže da sud nakon provedenog dokaznog postupka prihvati eventualno kumulirani tužbeni zahtjev koji glasi:

I. Nalaže se tuženiku, PRIVREDNOJ BANCI ZAGREB d.d., OIB: 02535697732, da isplati tužitelju, ĐINU GOLJA, OIB: 96902325499, iznos od 2.104,58 EUR sa zakonskim zateznim kamata koje na pojedine iznose teku kako slijedi: - na iznos od 2,19 EUR počev od 31.10.2010. do isplate- na iznos od 0,05 EUR počev od 30.11.2010. do isplate- na iznos od 54,29 EUR počev od 14.12.2010. do isplate- na iznos od 0,05 EUR počev od 31.12.2010. do isplate- na iznos od 58,65 EUR počev od 14.01.2011. do isplate- na iznos od 0,01 EUR počev od 31.01.2011. do isplate- na iznos od 51,31 EUR počev od 17.02.2011. do isplate- na iznos od 55,91 EUR počev od 11.03.2011. do isplate- na iznos od 0,08 EUR počev od 31.03.2011. do isplate - na iznos od 48,07 EUR počev od 12.04.2011. do isplate- na iznos od 0,02 EUR počev od 30.04.2011. do isplate- na iznos od 29,38 EUR počev od 16.05.2011. do isplate- na iznos od 111,70 EUR počev od 10.06.2011. do isplate- na iznos od 0,04 EUR počev

od 30.06.2011. do isplate- na iznos od 93,71 EUR počev od 16.07.2011. do isplate- na iznos od 120,11 EUR počev od 09.08.2011. do isplate- na iznos od 79,29 EUR počev od 10.09.2011. do isplate- na iznos od 73,22 EUR počev od 17.10.2011. do isplate- na iznos od 74,96 EUR počev od 10.11.2011. do isplate- na iznos od 75,31 EUR počev od 13.12.2011. do isplate- na iznos od 0,11 EUR počev od 31.12.2011. do isplate- na iznos od 83,65 EUR počev od 17.01.2012. do isplate- na iznos od 87,35 EUR počev od 15.02.2012. do isplate- na iznos od 85,59 EUR počev od 13.03.2012. do isplate- na iznos od 83,41 EUR počev od 17.04.2012. do isplate- na iznos od 0,02 EUR počev od 30.04.2012. do isplate- na iznos od 85,01 EUR počev od 14.05.2012. do isplate- na iznos od 0,31 EUR počev od 31.05.2012. do isplate- na iznos od 86,42 EUR počev od 21.06.2012. do isplate- na iznos od 84,63 EUR počev od 12.07.2012. do isplate- na iznos od 84,31 EUR počev od 13.08.2012. do isplate- na iznos od 0,58 EUR počev od 31.08.2012. do isplate- na iznos od 76,71 EUR počev od 14.09.2012. do isplate- na iznos od 0,29 EUR počev od 30.09.2012. do isplate- na iznos od 82,96 EUR počev od 15.10.2012. do isplate 9 - na iznos od 84,90 EUR počev od 13.11.2012. do isplate- na iznos od 83,29 EUR počev od 17.12.2012. do isplate- na iznos od 85,27 EUR počev od 09.01.2013. do isplate- na iznos od 81,42 EUR počev od 15.02.2013. do isplate, a koje zakonske zatezne kamate teku počev od 10.08.2011. do 31.07.2015. godine u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 5 %- tnih poena, od 01.08.2015. godine do 31. prosinac 2022. u visini prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećane za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju ukupno prouzročeni trošak parničnog postupka, sa zakonskim zateznim kamatama koje na ukupan trošak parničnog postupka teku počev od dana presuđenja do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana."

6. U dokaznom postupku izvršen je uvid u zahtjev za dostavu dokumentacije (23-24,25-28), obavijest o konačnoj otplati kredita (29), zadužnicu (30-31), ispravu o zapljeni (32-33), izračun mjesečnog anuiteta (34), račun za osobno vozilo (35), plan otplate (73-74), knjigovodstvenu karticu (75-91, 109-142), pregled uplata (92-93), ugovor o kreditu (257-266), otplatnu tablicu (267), plan otplate (268), nalaz i mišljenje vještaka financijske struke (273-314) te je saslušan tužitelj kao parnična stranka.

7. Tuženik je na ročištu 3. lipnja 2026. ustrajao kod svega istaknutog tijekom postupka te je istaknuo prigovor radi prijeboja u odnosu na negativne razlike, a podredno je istaknuo materijalni prigovor prijeboja.

8. Tužbeni zahtjev tužitelja za utvrđenje ništetnim cijelog ugovora o kreditu od 30. prosinca 2005. i za isplatu iznosa od 6.505,13 eura (koji iznos bi predstavljao preplatu zbog promjene kamatne stope) sa pripadajućim kamatama nije osnovan.

8.1. Eventualno kumulirani tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 2.104,58 eura (koji iznos predstavlja preplatu zbog rasta tečaja – valutna klauzula) sa pripadajućim kamatama je osnovan.

9. Tužitelj je prije podnošenja tužbe podnio zahtjev tuženiku za dostavu dokumentacije vezane za predmetni kredit kako bi mogao precizirati tužbeni zahtjev za isplatu. Prije podnošenja tužbe tuženik nije dostavio tužitelju traženu dokumentaciju, već je istu dostavio, na poziv suda, tijekom ovog postupka.

10. Prema odredbi čl.186.b st. 3. ZPP-a, u sporovima u kojima se ne može postaviti određeni zahtjev prije nego što dođe do podataka koje tuženik nije dostavio tužitelju premda njima raspolaže, a koje mu prema sadržaju građanskog pravnog odnosa je dužan dati, odnosno koji se mogu smatrati zajedničkim za obje stranke, tužitelj može u tužbi istaknuti zahtjev kojim će zatražiti od suda da tuženika osudi na isplatu iznosa, predaju stvari ili prijenos prava čiju će visinu, količinu, odnosno istovjetnost odrediti tek nakon što mu tuženik dade potrebne podatke, odnosno tek nakon što se provede vještačenje ili izvedu drugi dokazi o podacima koje tuženik izbjegava dati.

10.1. Tužbeni zahtjev tzv. stupnjevite tužbe slojevit je i ostvaruje se u dva stupnja, prvo kao tzv. manifestacijski zahtjev za polaganje računa, odnosno davanje podataka koje tuženik nije dao tužitelju, premda njima raspolaže, a zatim u vidu određenog kondemnatornog tužbenog zahtjeva za ispunjenje.

10.2. Tužitelj se prije podnošenja predmetne tužbe obratio tuženiku sa zahtjevom za dostavu dokumentacije vezane za predmetni kredit koja bi bila temelj za tužbu kao i specifikaciju tužbenog zahtjeva, a kojem zahtjevu tuženik nije udovoljio. Zato je tužitelj opravdano podnio stupnjevit tužbu u smislu odredbe čl. 186.b. ZPP-a.

10.3. Tužitelj je dokazao da je zahtijevana dokumentacija zajednička za obje stranke u postupku, a u pogledu njihovog građanskog pravnog odnosa, koji je proizašao iz predmetnog Ugovora o kreditu, te su bili ispunjeni uvjeti u smislu odredbe čl. 186.b st. 3. ZPP-a.

11. Tijekom postupka sud je procesnim rješenjem na pripremnom ročištu 20. veljače 2024. i dopisom od 4. travnja 2024. naložio tuženiku da dostavi dokumentaciju sukladno prijedlogu tužitelja. Tuženik je traženu dokumentaciju i dostavio.

12. Tužitelj se u navodima tužbe poziva na ništetnost ugovora o kreditu, u cijelosti. Naime, glede nadležnosti, u predmetnom ugovoru u čl. 11 ugovorena je nadležnost suda prema sjedištu podružnice banke, tj. gdje je ugovor i sklopljen, tj. ta odredba je u prilog tužitelja, jer nije ugovorena nadležnost prema sjedištu banke u Zagrebu. A tužbeni zahtjev za isplatu odnosi se isključivo na isplatu po osnovi preplate kamatne stope i valutne klauzule. Tužbeni zahtjev tužitelja je onaj tužbeni zahtjev kojeg je tužitelj precizirao, nakon provedenog financijskog vještačenja, podneskom od 30. kolovoza 2024. godine.

13. Uvidom u Ugovor o kreditu sklopljenog 30. prosinca 2005. godine, utvrđeno je da je isti sklopljen između tuženika kao kreditora, s jedne strane i tužitelja kao korisnika kredita i protivnika osiguranja te Palmire Golja kao solidarnog dužnika, s druge strane. Člankom 2. predmetnog Ugovora utvrđeno je da se odobrava kredit za kupnju vozila, a člankom 1. ugovoren je iznos kredita i to 28.495,00 CHF u kunsnoj protuvrijednost po srednjem tečaju za CHF tečajne liste banke važeće na dan

korištenja kredita. Člankom 4. utvrđeno je da je ugovoreno da se na predmetni kredit zaračunavaju kamate od 5,23 % godišnje, te se isti otplaćuje u 84 mjeseca u jednakim mjesečnim anuitetima.

14. Tužitelj je iskazao: "Tužitelj navodi da je kao korisnik kredita 30.12.2005. sklopio ugovor u PBZ banci sa solidarnim dužnikom Palmirom Golja, njegovom suprugom te je dobio iznos od 28.495,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti a radi kupovine osobnog vozila marke Peugeot 307 kojega je kupovao u auto kući Juričić u Labinu kojega je kupovao za osobne i privatne potrebe naročito za prijevoz za posao. Taj kredit je u cijelosti iskorišten za kupovinu i plaćanje cijene toga vozila. Ne sjeća se ali je moguće da je kredit uzeo na rok otplate od 7 godina. Inače nije bio klijent te banke, kao ni njegova supruga. On i supruga imali su otvorene račune u Erste banci. Auto kuća u kojoj je kupovao vozilo uputila ga je da kredit podigne u PBZ banci jer su oni imali valjda neki ugovorni odnos. Službenica u banci preporučila mu je da uzme kreditu u CHF jer je to najbolje i jer je to stabilna valuta. Navodi da ne zna koliko je tada bio tečaj CHF ali zna da bi mu rata tada dolazila oko 40% od njegove plaće, a primao je oko 5.000,00 kn mjesečno kao vatrogasac. Nikada prije se nije susretao sa tom valutom. Tužitelj je ranije podizao neke kredite ali isključivo u domaćoj valuti i nikada ranije nije došao u doticaj sa tom valutom. Tužitelj nije bio upoznat sa time kakva je vrijednost te valute na financijskom tržištu u odnosu na njezinu stabilnost ali je imao povjerenje u ono što mu je rekla službenica u toj banci. Kada je tražio kredit u banci nije sa bankom mogao ni o čemu pregovarati nego je dobio ugovor onako kako ga je banka sastavila. Mogao je tražiti kredit u valuti EUR ali je službenica baš preporučila CHF. Nije bio upoznat s time da li je moguće njegova kreditna sposobnost uvjetovala kakvu vrstu kredita odnosno u kojoj valuti će dobiti. U banci mu ništa nisu rekli o mogućim rizicima vezanim uz tečaj CHF i promjenama te mu ništa nisu govorili ni o promjenjivoj kamatnoj stopi koja je tada ugovorena na 5,23% a on je mislio da bi se mogla promijeniti ali vrlo malo da te razlike neće biti velike. Nije imao iskustva kod drugih kredita kada ih je uzimao vezano za kamatnu stopu. Tužitelj nije imao mogućnosti pregovaranja o bilo kakvim odredbama ugovora o kreditu bilo je neka uzme taj ugovor ili neka ostavi. Na upit punomoćnika tuženika da li tužitelj zna što je valutna klauzula i promjenjiva kamatna stopa tužitelj odgovara "da ne zna što je valutna klauzula. Kamatna stopa znači postotak koji se računa na osnovicu na glavni iznos kredita. Navodi da je pročitao ugovor prije potpisivanja, da je ugovor pročitala i javni bilježnik da je to išlo kako je išlo. U vrijeme sklapanja kredita nije imao obrt niti firmu bio je zaposlen kao vatrogasac u termoelektrani Plomin u sklopu HEP-a. Navodi da je njegova supruga bila sudužnik jer tužiteljeva plaća nije pokrivala mogućnost plaćanja rate kredita. Navodi da je rate kredita osobno podmirivao i to tako da su mu ih ustezali od plaće koja mu je inače isplaćivana u Erste banci. Navodi da je mjesečna rata u vrijeme sklapanja kredita iznosila oko 2.000,00 kn mjesečno koje su mu ustezali od plaće i tako moguće oko godinu dana, ali je jako brzo došlo do povećanja rata kredita. Tako da je iznos mjesečne rate bio i oko 3.500,00 kn i sjeća se da bi nakon plaćanja rate na njegovom računu ostao samo sitniš. Tužitelj nije dobivao obavijesti banke o razlozima povećanja rata kredita ali je osobno odlazio u banku o tome se raspitivati te mu je objašnjeno ono što se već i u javnosti znalo, da su rate tako visoke zbog promjene tečaja CHF, ne zna šta je bilo sa visinom promjenjive kamatne stope."

14.1. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je on htio kredit u valuti EUR, ali da mu je upravo tuženik preporučio kredit u CHF, zatim da nije imao mogućnosti pregovarati o kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli te da nije bio upoznat o rizicima i drugim parametrima vezanim za predmetni ugovor.

15. Između stranaka je sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva, zatim sporno je da li je nastupila zastara potraživanja tužitelja, da li je ugovor o kreditu u cijelosti ništetan ili ne, da li tužitelj ima status potrošača, a i prigovor radi prijeloja.

16. Provedenim dokazima utvrđeno je da tužitelj ima status potrošača.

17. Tužitelj je potrošač prema čl. 3. toč. 1. Zakona o zaštiti potrošača, koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja Ugovora (NN 96/2003 i 46/2007, dalje: ZZP/03) potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju, niti njegovoj poslovnoj aktivnosti, niti poduzetničkoj djelatnosti.

17.1. U čl. 2 Direktive broj 93/13 od 05. travnja 2013. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima određeno je da je potrošač svaka fizička osoba koja u ugovorima obuhvaćenim ovom Direktivom nastupa za potrebe izvan okvira svojeg obrta, poduzeća i profesije, dok je prodavatelj (robe) i pružatelj (usluge) svaka fizička ili pravna osoba koja u ugovorima obuhvaćenim ovom Direktivom nastupa u okviru svojeg obrta, poduzeća i profesije, bez obzira na to je li u javnom ili privatnom vlasništvu.

17.2. U čl. 2 Ugovora o kreditu od 30. prosinca 2005. godine određeno je da je namjena kredita kupovina automobila.

18. Kako je u konkretnom slučaju tužitelj predmetni Ugovor o kreditu sklopio kao slabija stranka, i to u svojstvu fizičke osobe u svrhu kupnje automobila i kako sam tužitelj tvrdi radi prijevoza na posao i automobil je kupljen upravo predmetnim kreditom, zato tužitelj ima svojstvo potrošača. Teret dokaza o suprotnom bio je na tuženiku, koji ni jednim dokazom nije dokazao da bi tužitelj predmetni Ugovor iskoristio u druge svrhe.

19. Između stranaka je sporno:

- da li je predmetni ugovor o kreditu protivan pozitivnim propisima RH i obvezujućim pravom Europske unije i njezine pravne stečevine, odnosno je li ništetan,
- da li posljedično ništetnosti navedenog ugovora, tužitelj ima pravo na isplatu preplaćenih iznosa,
- da li je nastupila zastara utuženog potraživanja,
- da li tužitelj ima pravni interes za podnošenje ove tužbe,
- da li tuženik ima pravo prijeloja.

20. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je da li je Ugovor o kreditu sklopljen između stranaka 30. prosinca 2005. ništetan u cijelosti, te isplata preplaćenih iznosa temeljem ništetnih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi jednostranom odlukom banke i zbog ništetnih odredbe o valuti otplate anuiteta (CHF). Predmet raspravljanja je i prigovor tuženika radi zastare, prigovor radi nedostatka pravnog interesa i prigovor radi prijeloja.

21. Tužitelj se u pogledu ništetnosti odredbi Ugovora vezanih za promjenjivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu poziva na Presudu Trgovačkog suda u Zagrebu od posl.br. P-1401/12 od 04. srpnja 2013. godine, Presude Visokog trgovačkog suda RH godine posl. br. PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014., Presudu PŽ-6632/17-10 od 14. lipnja 2018. godine, te na odredbe Zakona o obveznim odnosima koje se odnose na kamatnu

stopu i na odredbe Zakona o zaštiti potrošača koje se odnose na pojedinačno pregovaranje, načelo savjesnosti i poštenja, značajna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana te odredbu čl. 502. c Zakona o parničnom postupku i dr.

22. Potrošač - Hrvatski savez udruga za zaštitu potrošača dana 04. travnja 2012. godine je podnio tužbu protiv više banaka, uključujući i tuženika, pred Trgovačkim sudom u Zagrebu za zaštitu kolektivnih interesa i prava (P-1401/12). U tom predmetu sud je dana 04. srpnja 2013. godine donio presudu kojom se utvrđuje da su tužene banke, među kojima i tuženik, u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što su u potrošačkim ugovorima o kreditima koristile nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, kao i ugovorene valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a o čemu se nije pojedinačno pregovaralo. Prvostupanjska presuda u dijelu glede promjenjive kamatne stope je potvrđena (preinačena u dijelu glede valutne klauzule u CHF) Presudom Visokog trgovačkog suda RH Pž-7129/13 od 13. lipnja 2014. Odluka Visokog trgovačkog suda RH od 13. lipnja 2014. je potvrđena presudom Vrhovnog suda RH posl.br. Revt 249/14 od 09. travnja 2015. Protiv odluke Vrhovnog suda RH, odlukom Ustavnog suda RH posl.br. U-III-2521/2015, U-III-2536/2015, U-III-2547/2015, U-III-2565/2015, U-III 2603/15, U-III-2604/2015, U-III-2605/2015 od 13. prosinca 2016. djelomično je usvojena ustavna tužba (u dijelu glede valutne klauzule u CHF), pa je u tom dijelu predmet vraćen Vrhovnom sudu RH na ponovni postupak. Vrhovni sud RH odlučujući ponovno o reviziji, odlukom posl. br. Revt-575/16 od 03. listopada 2017. djelomično ukida dio odluke Visokog trgovačkog suda RH (glede valutne klauzule u CHF), te vraća predmet na ponovno suđenje u tom dijelu. Nakon ponovnog suđenja Visoki trgovački sud RH presudom posl.br. Pž-6632/2017 od 14. lipnja 2018. godine odbio je žalbu tuženih banaka, među kojima je i tuženik, te je potvrdio odluku Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-1401/2012 i u dijelu glede valutne klauzule u CHF. Odlučujući povodom revizije tuženika Vrhovni sud RH svojom presudom posl. br. Rev 2221/2018 od 03. rujna 2019. potvrđuje presudu Visokog trgovačkog suda posl.br. Pž-6632/17 od 14. lipnja 2018. u dijelu u kojem je utvrđeno da su tužene banke, među kojima je i tuženik, u predmetnom razdoblju povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak. U sporu za zaštitu interesa potrošača pravomoćno je utvrđeno da je tuženik u predmetnom razdoblju povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe jer je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristio nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, a o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo. Takvo stajalište zauzeo je i Vrhovni sud RH u svojoj odluci Rev-3142/2018 od 19. ožujka 2019. A Vrhovni sud RH ima i zakonsku i ustavnu zadaću da osigura jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni (čl. 20. st. 1. Zakona o sudovima i čl. 116. st. 1. Ustava RH), te da prema čl. 3. st. 1. Zakona o sudovima sudovi osiguravaju jedinstvenu primjenu prava, ravnopravnost i jednakost svih pred zakonom.

23. Odredbom čl. 138.a Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09, dalje: ZZP/07) propisan je obvezujući učinak presude

Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1401/12 od 04. srpnja 2013. i Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014., te Vrhovnog suda RH broj Revt 249/14 od 09. travnja 2015. i Rev-2221/2018 od 03. rujna 2019. povodom kolektivne tužbe za zaštitu interesa potrošača.

24. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-1401/2012 od 04. srpnja 2013. godine, u odnosu na tuženika, koji je u kolektivnom sporu bio drugotuženik pravomoćno je utvrđeno da je isti u razdoblju od 01. studenog 2004. do 31. prosinca 2008. (Presude Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. i posl.br. PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. godine) povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristio nepoštene ugovorne odredbe kojima su ugovorene valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženik kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, kao i da je tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristio nepoštene ugovorne odredbe kojima je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim njegovim internim aktima, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora, tuženik kao trgovac, i korisnik kreditnih usluga, kao potrošač, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametra koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača. Zato da se radi o ništetnim ugovornim odredbama. Tuženik je postupao suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03) i to čl. 81., 82., 90. i NN 79/07, 125/07, 79/09 i 89/09 i to čl. 96. i 97., te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

25. Odredbom čl. 138.a Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12, 58/13 i 41/14) propisano je da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz čl. 131. st. 1. tog Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.

26. Presude Trgovačkog suda u Zagrebu, Visokog trgovačkog suda RH i Vrhovnog suda RH donijete su povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava podnijete na temelju čl. 502.a do 502.h Zakona o parničnom postupku (Sl. list SFRJ 4/1977, 36/1977, 36/1980, 6/1980, 69/1982, 43/1982, 58/1984, 74/1987, 57/1989, 20/1990, 27/1990, 35/1991, Narodne novine broj 53/1991, 91/1992, 112/199, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 85/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, dalje: ZPP) i čl. 131. do 141.d Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07, 79/09 i 89/09), te su subjektivne granice njezine pravomoćnosti proširene na sve fizičke i pravne osobe čije interese štiti udruga za zaštitu potrošača koja je podnijela tužbu. Prema odredbi čl. 502.a st. 1. ZPP-a udruge, tijela, ustanove ili druge organizacije koje su osnovane u skladu sa zakonom, koje se u sklopu svoje registrirane ili propisom određene djelatnosti bave zaštitom

zakonom utvrđenih kolektivnih interesa i prava građana, mogu, kad je takvo ovlaštenje posebnim zakonom izrijekom predviđeno i uz uvjete predviđene tim zakonom, podnijeti tužbu protiv fizičke ili pravne osobe koja obavljanjem određene djelatnosti ili općenito radom, postupanjem, uključujući i propuštanjem, teže povrijeđuje ili ozbiljno ugrožava takve kolektivne interese i prava. Odredbom čl. 502.b ZPP-a propisan je sadržaj tužbe iz čl. 502.a ZPP-a, dok je čl. 502.c propisan učinak presude donesene po tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Tom odredbom propisano je da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a, da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanje tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici, u kojoj će se ta osoba na njih pozivati, a u konkretnom slučaju tužitelj se na njih pozvao.

27. Ugovor o kreditu od 30. prosinca 2005. godine predstavlja potrošački ugovor i sklopljen je u razdoblju na koje se odnose utvrđenja iz kolektivnog spora. Zato se na predmetni Ugovor odnose Presude Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-1401/12 od 04. srpnja 2013. te Presude Visokog trgovačkog suda RH posl.br. Pž-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. i Pž-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. godine.

28. Prema navedenom ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli i ugovorenoj promjenjivoj kamatnoj stopi su nepoštene jer se o njima nije pojedinačno pregovaralo, te su protivno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovale značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, zato su na temelju čl. 81. u vezi s čl. 87. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03) ništetne.

28.1. Odredba o valutnoj klauzuli koja je nesporno dispozitivna norma sadržana u odredbi čl. 22. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21, dalje: ZOO) nije isključena od ocjene nepoštenosti u smislu čl. 1. st. 1. Direktive 93/13/EEZ. Naime, predmetni Ugovor o namjenskom kreditu sadrži odredbu o tome da korisnik kredita pristaje na sve rizike i učinke koji mogu proizaći iz primjene tečajnog odnosa, a takve odredbe nema u čl. 22. st. 1. ZOO-a niti je nužan odraz te zakonske odredbe kojom je propisano: "Dopuštena je odredbe ugovora prema kojoj se vrijednost ugovorene obveze u valuti RH izračunava na temelju cijene zlata ili tečaja valute RH u odnosu prema stranoj valuti.". Valutna klauzula sadržana u odredbi čl. 22. st. 1. ZOO-a nije i ne bi smjela biti izvor neravnoteže između prava i obveza stranaka bilo kojih ugovora pa tako ni ugovora o kreditu kao potrošačkih ugovora, tako da se i Ustavni sud RH u Rješenju broj U-I-392/2011 i dr. od 13. prosinca 2016. godine izjasnio kako je ta odredba po svojoj pravnoj naravi dispozitivna odredba koja je neutralna prema svojim adresatima, što znači da u pravnom smislu osigurava jednakost obiju ugovornih strana određenog pravnog posla. Dakle, ne radi se o ugovornoj odredbi koja bi bila isključena od ocjene nepoštenosti u smislu Direktive 93/13.

29. Vrhovni sud RH je u odluci posl.br. Rev-2221/2018-11 od 03. rujna 2019. godine potvrdio utvrđenja iz odluka Visokog trgovačkog suda RH da je tuženik u ugovorima o potrošačkom kreditiranju koristio nepoštene i ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi u razdoblju od 10. rujna 2003. godine do 31. prosinca 2008. godine, te o valutnoj klauzuli u razdoblju od 01. studenog 2003. do 31. prosinca 2008. godine.

30. Prema odredbi čl. 502.c ZPP-a i čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača (NN 41/14 i 110/15) postoji povezanost za postojanje povrede propisa zaštite potrošača iz čl. 106. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača i obveza primjene utvrđene ništetnosti u kolektivnom sporu. Takav pravni stav zauzeo je u svojim odlukama Vrhovni sud RH posl.br. Rev-3142/2018-2 od 19. ožujka 2019. i posl.br. Rev-18/2018 od 26. svibnja 2020. godine. Prema čl. 138.a Zakona o zaštiti potrošača odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača i u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika. Zato sud je mišljenja da pozivanje na utvrđenje iz naprijed navedenih sudskih odluka koje su donijete povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava predstavlja činjenični navod u tužbi. Naime, na temelju tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava fizičke i pravne osobe mogu podnijeti posebne tužbe za isplatu ili naknadu štete jer utvrđenja u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača obvezuje sudove u postupku.

31. Srž u kolektivnom sporu donesenih odluka Vrhovnog suda RH broj Revt 249/2014 i Rev 2221/2018 o ništetnosti ugovornih uglavaka o kamatnom i tečajnom riziku tako da su banke mijenjale u ugovoru (redovnu) kamatu i visinu tečaja CHF jednostranom odlukom banke samim obavješćivanjem o promjeni o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, kao što je u ovom slučaju, neovisno o navedenim parametrima koji nisu ni stipulirani, te Ustavnog suda RH broj U-III-2521/2015, U-III2922/2018 i U-III-4150/2019 i dr. od 03. veljače 2021. da je ovakav način ugovaranja promjenjive kamatne stope i valutne klauzule u ugovorima o kreditu kojeg su banke, pa tako i tuženik sklapale s potrošačima, nisu bile uočljive, niti jasne, zbog čega je došlo do neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih stranaka nedvojbeno na štetu potrošača, a što je suprotno temeljnim načelima obveznog prava uz ostalo načelo ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima te načelu dužnosti njihove suradnje i zabrani zlouporabe prava i da se radilo o nepoštenim odredbama, zbog čega su takve odredbe ugovora o kreditima bile ništetne.

31.1. Vrhovni sud RH pri ocjeni razumljivosti ugovornih odredaba o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, bankama je stavio ne teret nedostatak pružanja informacija potrošačima o ekonomskim posljedicama koje takve ugovorne odredbe imaju na potrošače. Vrhovni sud RH uzeo je u obzir da su takvi ugovori, iako tipizirani, pisani stručnom terminologijom, nerazumljivom i nepoznatom prosječnom građaninu, kao i propust službenika banaka da potrošačima tj. korisnicima kredita prilikom pregovaranja odnosno sklapanja ugovora o kreditu objasne koji sve čimbenici utječu na formiranje kamatne stope tijekom trajanja ugovorenog kreditnog razdoblja. Ocijenio je da su jedino na taj način potrošači mogli spoznati ekonomske učinke koji će za njih u budućnosti proizlaziti iz osporenih ugovornih odredaba, time je akceptirano konvencijsko pravo EU iz presude posl.br. C-26/13 od 30. travnja 2014., u odnosu na tumačenje i primjenu čl. 4. st. 2. Direktive 93/13/EEZ prema kojem se čl. 4. st. 2. Direktive treba tumačiti na način "Da ugovorna odredba potrošaču ne mora biti samo gramatički razumljiva, što u ovom konkretnom slučaju znači da u ugovoru moraju na transparentan način potrošaču biti objašnjeni razlozi i pojedinosti mehanizma promjene kamatne stope, kao i odnos s drugim odredbama ugovora odnosno Općih uvjeta poslovanja koje se na to odnose tako da potrošač na temelju točnih i razumljivih kriterija može predvidjeti ekonomske posljedice koje iz toga za njega proizlaze."

31.2. U konkretnom slučaju nije sporno da su odredbe koje su se odnosile na ugovorenu promjenjivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu bile sastavni dio standardnog ugovora o kreditu unaprijed sastavljenog od banke, o kojim odredbama se sa

potrošačem nije pojedinačno pregovaralo, niti je potrošač imao utjecaj na njihov sadržaj, a o kojim odredbama je suprotno načelu savjesnosti i poštenja potrošaču nametnuta obveza koju on objektivno nije mogao sagledati kao cjelinu u vrijeme zaključenja ugovora zbog čega ista uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama korisnika kredita - potrošača kao jedne ugovorne strane u odnosu na banku – trgovca kao drugu ugovornu stranu, a što je suprotno temeljnim načelima obveznog prava, uz ostalo načelu ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima te načelu dužnosti njihove suradnje i načelu zabrane zlouporabe prava. Kako je o ništetnim odredbama vezanim za promjenu kamatne stope i valutne klauzule već odlučeno u predmetu posl. br. P-1401/2012, sud je u ovom postupku, kao prethodno pitanje, utvrdio da su te odredbe ništete.

32. Praksa suda EU iz predmeta C-26/13 od 30. travnja 2014. je odraz ustaljenog stajališta da se potrošač nalazi u slabijem položaju u odnosu na u ovom slučaju tuženika-banku, kako u pogledu pregovaračke snage tako i u pogledu razine obaviještenosti odnosno položaju koji vodi do pristanka na uvjete koje je poslovni subjekt prethodno sastavio, bez mogućnosti utjecaja na njihov sadržaj. Upravo zbog tog slabijeg položaja potrošača Direktiva 93/13/EEZ obvezuje države članice da propišu mehanizam koji će osigurati da bilo koja ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo može biti podvrgnuta ispitivanju kako bi se ocijenilo je li eventualno nepoštena.

33. Čl. 81. ZZZP/03 propisano je da ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. A smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

34. Vezano za isplatu po osnovi ništete odredbe o kamatnoj stopi ističe se da je na sjednici Građanskog odjela VSRH od 31. siječnja 2022. izraženo mišljenje o potrebi dodatnog tumačenja i objašnjenja shvaćanja iz revizijske odluke br. Rev-2245/2017-2 od 20. ožujka 2018. i pravnog shvaćanja Građanskog odjela VSRH br. Su-IV-47/2020-2 od 30. siječnja 2020. u kojem se navodi da ako je ništetnost ustanovljena, kao u ovom slučaju, već u postupku kolektivne zaštite potrošača, tada zastarni rok počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost u postupku kolektivne zaštite potrošača, neovisno od naknadnog utvrđenja ništetnosti sadržajno istovjetnih ugovornih odredbi kredita u CHF odnosno kredita u kunama s valutnom klauzulom u CHF u svakom pojedinom slučaju, a povodom individualnih parnica potrošača u kojoj se oni pozivaju na pravne učinke presude donesene u postupku kolektivne zaštite. Dakle, tužbeni zahtjev tužitelja po osnovu preplaćene kamatne stope je nedvojbeno u zastari jer je postavljen nakon isteka petogodišnjeg zastarnog roka koji rok je istekao 13.06.2019. (tužba u ovoj pravnoj stvari podnijeta je 04.10.2021.).

35. Odredbom čl. 324. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, dalje: ZOO-a) propisano je da ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost cijelog ugovora ako on može

opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora, ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen.

36. Međutim, ništetnost odredbi o valutnoj klauzuli i kamatnoj stopi ne znači i ništetnost cijelog ugovora o kreditu jer ugovor može opstati i bez tih odredbi.

37. Odredbom čl. 323. st. 1. ZOO-a propisano je da u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana je dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protiv vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje, s tim da prema st. 2. istoga članka ugovaratelj koji je kriv za sklapanje ništetnog ugovora odgovaran je svome suugovaratelju za štetu koju trpi zbog ništetnosti ugovora, ako ovaj nije znao ili prema okolnostima nije morao znati za postojanje uzroka ništetnosti.

38. Prema čl. 1111. st. 1. ZOO-a kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.

39. Sukladno odredbi čl. 1115. ZOO-a kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

40. U postupku je provedeno financijsko vještačenje.

41. Vještak je u pisanom nalazu i mišljenju naveo da:

- razlike između stvarno isplaćenih mjesečnih anuiteta iz Ugovora o kreditu broj: 9010932458 od 30.12.2005. godine, u razdoblju od dana sklapanja ugovora do konačne isplate po navedenom ugovoru i mjesečnih anuiteta koje bi tužitelj platio tuženiku po tom ugovoru u tome razdoblju da se nije mijenjala početno ugovorena kamatna stopa, odnosno preplata kamata ukupno iznosi *872,95 EUR kako je specificirano u stupcu 16 Tabele br. 5

- razlike između stvarno isplaćenih mjesečnih anuiteta iz Ugovora o kreditu broj: 9010932458 od 30.12.2005. godine, u razdoblju od dana sklapanja ugovora do konačne isplate po navedenom ugovoru i mjesečnih anuiteta koje bi tužitelj platio tuženiku po tom ugovoru u tome razdoblju da se nije mijenjao početni tečaj CHF, odnosno da se cijelo vrijeme primjenjivao tečaj CHF koji je vrijedio na dan isplate kredita tužitelju, i to samo pozitivne tečajne razlike ukupno iznose *2.482,88 EUR kako je specificirano u stupcu 16 Tabele br. 6

- razlike između stvarno isplaćenih mjesečnih anuiteta iz Ugovora o kreditu broj: 9010932458 od 30.12.2005. godine, u razdoblju od dana sklapanja ugovora do konačne isplate po navedenom ugovoru i mjesečnih anuiteta koje bi tužitelj platio tuženiku po tom ugovoru u tome razdoblju da se nije mijenjao početni tečaj CHF, odnosno da se cijelo vrijeme primjenjivao tečaj CHF koji je vrijedio na dan isplate kredita tužitelju, i to samo negativne tečajne razlike ukupno iznose *378,30 EUR kako je specificirano u stupcu 16 Tabele br. 7

- u odnosu na izračun eventualne ništetnosti cijelog Ugovora o kreditu:

a) isplaćen kredit u kunskoj protuvrijednosti (iznos a)) iznosi 135.362,93 HRK, a što obračunato primjenom fiksnog tečaja konverzije iznosi 17.965,75 *EUR

b) datum kada je u tijeku otplate kredita tužitelj vratio primljeno uzimajući u obzir i ulaznu naknadu (iznos a) je 01.09.2011. godine

c) ukupne uplate tužitelja od datuma kada su se tražbine primljeno-uplaćeno srele (izračunato pod b)) specificirane su u stupcu 3 Tabele br. 8

d) uplate koje su veće od primljenog kredita iznose ukupno *6.505,13 EUR (bez izračuna zatezne kamate koja nije određena zadaćom vještačenja)

- da se kamatna stopa tijekom otplate kredita mijenjala sukladno promjenama vrijednosti 3M CHF LIBOR-a u razdoblju od 01. travnja 2006. godine do 31. siječnja 2008. godine bila bi viša od kamatne stope koja je stvarno primjenjivana po kreditu, dok bi u razdoblju od 01. veljače 2008. godine do 31.01.2013. godine bila niža od stvarno primjenjivane kamatne stope, a sve kako je vještak prikazao u Tabeli br. 9.

42. Tužitelj je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka te je naveo da nema primjedbi na isti. Precizirao je tužbeni zahtjev na način da traži:

I. Utvrđuje se da je ništetan te bez pravnog učinka Ugovor o kreditu broj ugovora: 9010932458, sklopljen između tužitelja, ĐINA GOLJA, OIB 96902325499, kao Korisnika 6 kredita, te tuženika, PRIVREDNE BANKE ZAGREB d.d., OIB: 02535697732, kao Banke, dana 30.12.2005. godine,

II. Nalaže se tuženiku, PRIVREDNOJ BANCI ZAGREB d.d., OIB: 02535697732, da isplati tužitelju, ĐINU GOLJA, OIB 96902325499, iznos od 6.505,13 EURsa zakonskim zateznim kamatama koje na pojedine iznose teku kako slijedi: - na iznos od 163,20 EUR počev od 10.08.2011. do isplate- na iznos od 349,45 EUR počev od 11.09.2011. do isplate- na iznos od 343,38 EUR počev od 18.10.2011. do isplate- na iznos od 343,15 EUR počev od 11.11.2011. do isplate- na iznos od 347,45 EUR počev od 14.12.2011. do isplate- na iznos od 0,47 EUR počev od 01.01.2012. do isplate- na iznos od 351,12 EUR počev od 18.01.2012. do isplate- na iznos od 359,66 EUR počev od 16.02.2012. do isplate- na iznos od 355,95 EUR počev od 14.03.2012. do isplate- na iznos od 353,57 EUR počev od 18.04.2012. do isplate- na iznos od 0,09 EUR počev od 01.05.2012. do isplate- na iznos od 355,11 EUR počev od 15.05.2012. do isplate- na iznos od 1,28 EUR počev od 01.06.2012. do isplate- na iznos od 354,72 EUR počev od 22.06.2012. do isplate- na iznos od 355,67 EUR počev od 13.07.2012. do isplate- na iznos od 354,49 EUR počev od 14.08.2012. do isplate- na iznos od 2,46 EUR počev od 01.09.2012. do isplate- na iznos od 345,00 EUR počev od 15.09.2012. do isplate- na iznos od 1,26 EUR počev od 01.10.2012. do isplate- na iznos od 351,89 EUR počev od 16.10.2012. do isplate- na iznos od 353,94 EUR počev od 14.11.2012. do isplate . na iznos od 352,30 EUR počev od 18.12.2012. do isplate 7 - na iznos od 353,88 EUR počev od 10.01.2013. do isplate- na iznos od 355,64 EUR počev od 16.02.2013. do isplate, a koje zakonske zatezne kamate teku počev od 10.08.2011. do 31.07.2015. godine u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 5 %- tnih poena, od 01.08.2015. godine do 31. prosinac 2022. u visini prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećane za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju ukupno prouzročeni trošak parničnog postupka,sa zakonskim zateznim kamatama koje na ukupan trošak parničnog postupka teku počev od dana presuđenja do isplate po stopi koja se određuje za svako

polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana.

Podredno, ukoliko sud u cijelosti ne prihvati prvotno postavljeni tužbeni zahtjev tada se predlaže da sud nakon provedenog dokaznog postupka prihvati eventualno kumulirani tužbeni zahtjev koji glasi:

I. Nalaže se tuženiku, PRIVREDNOJ BANCI ZAGREB d.d., OIB: 02535697732, da isplati tužitelju, ĐINU GOLJA, OIB: 96902325499, iznos od 2.104,58 EUR sa zakonskim zateznim kamata koje na pojedine iznose teku kako slijedi: - na iznos od 2,19 EUR počev od 31.10.2010. do isplate- na iznos od 0,05 EUR počev od 30.11.2010. do isplate- na iznos od 54,29 EUR počev od 14.12.2010. do isplate- na iznos od 0,05 EUR počev od 31.12.2010. do isplate- na iznos od 58,65 EUR počev od 14.01.2011. do isplate- na iznos od 0,01 EUR počev od 31.01.2011. do isplate- na iznos od 51,31 EUR počev od 17.02.2011. do isplate- na iznos od 55,91 EUR počev od 11.03.2011. do isplate- na iznos od 0,08 EUR počev od 31.03.2011. do isplate 8 - na iznos od 48,07 EUR počev od 12.04.2011. do isplate- na iznos od 0,02 EUR počev od 30.04.2011. do isplate- na iznos od 29,38 EUR počev od 16.05.2011. do isplate- na iznos od 111,70 EUR počev od 10.06.2011. do isplate- na iznos od 0,04 EUR počev od 30.06.2011. do isplate- na iznos od 93,71 EUR počev od 16.07.2011. do isplate- na iznos od 120,11 EUR počev od 09.08.2011. do isplate- na iznos od 79,29 EUR počev od 10.09.2011. do isplate- na iznos od 73,22 EUR počev od 17.10.2011. do isplate- na iznos od 74,96 EUR počev od 10.11.2011. do isplate- na iznos od 75,31 EUR počev od 13.12.2011. do isplate- na iznos od 0,11 EUR počev od 31.12.2011. do isplate- na iznos od 83,65 EUR počev od 17.01.2012. do isplate- na iznos od 87,35 EUR počev od 15.02.2012. do isplate- na iznos od 85,59 EUR počev od 13.03.2012. do isplate- na iznos od 83,41 EUR počev od 17.04.2012. do isplate- na iznos od 0,02 EUR počev od 30.04.2012. do isplate- na iznos od 85,01 EUR počev od 14.05.2012. do isplate- na iznos od 0,31 EUR počev od 31.05.2012. do isplate- na iznos od 86,42 EUR počev od 21.06.2012. do isplate- na iznos od 84,63 EUR počev od 12.07.2012. do isplate- na iznos od 84,31 EUR počev od 13.08.2012. do isplate- na iznos od 0,58 EUR počev od 31.08.2012. do isplate- na iznos od 76,71 EUR počev od 14.09.2012. do isplate- na iznos od 0,29 EUR počev od 30.09.2012. do isplate- na iznos od 82,96 EUR počev od 15.10.2012. do isplate 9 - na iznos od 84,90 EUR počev od 13.11.2012. do isplate- na iznos od 83,29 EUR počev od 17.12.2012. do isplate- na iznos od 85,27 EUR počev od 09.01.2013. do isplate- na iznos od 81,42 EUR počev od 15.02.2013. do isplate, a koje zakonske zatezne kamate teku počev od 10.08.2011. do 31.07.2015. godine u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 5 %- tnih poena, od 01.08.2015. godine do 31. prosinac 2022. u visini prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećane za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana."

43. Tuženik je u cijelosti osporio nalaz i mišljenje vještaka jer da je baziran na pogrešnoj premisiji kao da je između stranaka ugovorena fiksna kamatna stopa i fiksni tečaj, a što da nije bila volja ugovornih strana. Zato da se nalaz i mišljenje vještaka ne može uzeti u obzir kao dokazno sredstvo na temelju kojeg bi sud mogao utvrditi kao

dokazane činjenice na koje se tužitelj u tužbi poziva. Opetovano je istakao prigovor zastare vezane za preplatu kamatne stope.

44. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka iz kojeg je utvrđeno da je tužitelj više uplatio na ime ugovorene valutne klauzule iznose po mjesecima kako je to opisano u toč. II izreke presude. Vještak je u tabeli 6. stupac 16 izračunao pozitivnu tečajnu razliku u iznosu 2.482,85 eura, a u tabeli 7. u stupcu 16 negativnu tečajnu razliku u iznosu od 378,30 eura iz čega nesporno proizlazi da prebijanjem pozitivnih i negativnih tečajnih razlika zbroj iznosi 2.104,58 eura. To je ujedno odgovor na prigovor tuženika radi prijeloja. Dakle, prihvaćanjem tužbenog zahtjeva kako je odlučeno u toč. II izreke presude izvršeno je prebijanje.

45. Tužitelj se u pogledu ništetnosti odredbi Ugovora vezanih za promjenjivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu poziva na Presudu Trgovačkog suda u Zagrebu od posl.br. P-1401/12 od 04. srpnja 2013. godine, Presude Visokog trgovačkog suda RH godine posl. br. PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014., Presudu PŽ-6632/17-10 od 14. lipnja 2018. godine, te na odredbe Zakona o obveznim odnosima koje se odnose na kamatnu stopu i na odredbe Zakona o zaštiti potrošača koje se odnose na pojedinačno pregovaranje, načelo savjesnosti i poštenja, značajna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana te odredbu čl. 502. c Zakona o parničnom postupku i dr.

46. U ukupnosti provedenih dokaza sud je zaključio da tuženik nije dao razloge za promjenjivost kamatne stope jednostrano i valutne klauzule koji bi se mogli smatrati načelnim i objektivnim kriterijima koji bi trebali omogućiti potrošaču da provjeri opravdanost razloga za promjenu kamatne stope tijekom razdoblja trajanja kredita, a niti se to može utvrditi iz sadržaja tuženikovih Općih akata, zato su ugovorne odredbe o promjenjivosti kamatne stope kao i o valutnoj klauzuli nerazumljive, a time i nepoštene, a što je utemeljeno i na tumačenju mjerodavnih odredbi ZZP u duhu prava Europske unije (predmet suda Europske unije broj 472/10). Tužitelj nije imao mogućnosti utjecati na drugačiji sadržaj odredbi Ugovora o kreditu koji se odnose na kamatnu stopu i valutnu klauzulu.

47. Zbog ništetnosti ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, sukladno čl. 104. st. 1. ZOO-a postoji obveza tuženika na vraćanje tužitelju iznosa kojeg je primio zbog povećanja tečaja švicarskog franka, dok je u odnosu na isplatu po osnovi preplate kamatne stope potraživanje tužitelja zastarjelo te je taj dio tužbenog zahtjeva tužitelja odbijen.

48. Tuženik, je sukladno čl. 104. st. 1. ZOO-a /91, obvezan tužitelju isplatiti i zatezne kamate na preplaćene mjesečne iznose temeljem povećanja tečaja, tekuće od uplate svakog pojedinog anuiteta, po stopi iz čl. 29. st. 2. ZOO-a.

49. Zbog nespornog utvrđenja ništetnosti ugovornih odredaba o valutnoj klauzuli i kamatnoj stopi (u tzv. kolektivnom sporu), tuženik je u skladu s čl. 323. st. 1. ZOO-a o pravnim posljedicama ništetnosti dužan vratiti tužitelju iznose koje je platio zbog povećanja tečaja švicarskog franka i kamatne stope, tj. iznose koji predstavljaju razliku između plaćenih anuiteta i anuiteta koje bi bio obvezan platiti u slučaju da nije došlo do njihovog povećanja.

50. U konkretnoj pravnoj stvari do tuženičinog stjecanja došlo je na temelju po sastavljenih, nametnutih ništetnih ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli, ona ima položaj nesavjesnog stjecatelja te je na stečeni novčani iznos, prema čl. 1115. ZOO-a, dužna tužitelju platiti zakonsku zateznu kamatu počevši od dana stjecanja tj. dana isplate anuiteta kako je to utvrđeno u nalazu financijskog vještaka i presuđeno u toč. II izreke ove presude.

51. Visina zateznih kamata se izračunavala u skladu s Uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 91/04, 35/05), za razdoblje od 15. studenog 2004. do 31. prosinca 2007. godine po stopi od 15% godišnje. U razdoblju od 01. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. visina zateznih kamata se izračunavala u skladu s čl. 29. st. 2. ZOO-a uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu. Do 30. lipnja 2011. godine eskontna stopa iznosila je 9%, a od 01. srpnja 2011. godine 7%. Ta se stopa uvećava za pet postotnih poena, jer se ne radi o odnosu iz trgovačkog ugovora, a ni o ugovoru između trgovca i osobe javnog prava. Dana 01. kolovoza 2015. godine stupio je na snagu Zakon o izmjenama i dopunama ZOO-a (NN 78/15) kojim je u čl. 3. izmijenjen čl. 29. st. 2. ZOO-a na način da se stopa zateznih kamata određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, osim za odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava gdje se ta stopa uvećava za pet postotnih poena. Od 01. siječnja 2023. godine zakonska zatezna kamata obračunava se po stopi zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dana presuđenja do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% postotna poena.

52. U ukupnosti svih provedenih dokaza sud je nesporno utvrdio:

- da su parnične stranke dana 30.12.2005. godine sklopile Ugovor o kreditu za iznos od 28.495,00 CHF, u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste banke važeće na dan korištenja kredita,
- da se radi o potrošačkom kreditu, za kupnju vozila,
- da se tužitelj pozvao na pravomoćne presude donijete u postupku zaštite kolektivnih prava i interesa sukladno čl. 502.c ZPP-a i čl. 138.a ZZP-a,
- da pravomoćne presude donijete u postupku zaštite kolektivnih prava i interesa obvezuje ostale sudove u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete,
- da odredbe o valutnoj klauzuli i kamatnoj stopi podliježu testu poštenosti, a koji postupak je proveden u postupku za zaštitu pojedinih prava i interesa potrošača,
- da se o ugovornim odredbama nije pojedinačno pregovaralo,
- da je potraživanje tužitelja u odnosu na isplatu zbog preplate na ime kamatne stope zastarjelo,
- da je tužitelj preplatio iznose po predmetnom Ugovoru o kreditu u odnosu na ugovorenu valutnu klauzulu kako je to navedeno u točki II izreke ove Presude.

53. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 4. Zakona o parničnom postupku (SL SFRJ 4/77, 36/77, 6/80, 36/80, 43/82, 69/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90, 35/91, i NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05,

02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22) koja propisuje da ako su stranke djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, sud može odrediti da svaka stranaka snosi svoje troškove ili da jedna stranka naknadi drugoj stranci samo pojedine troškove primjenom čl. 156. st. 1. ovog zakona. Stranke su djelomično uspjele ali je sud primjenom navedene odredbe naložio tuženiku da naknadi tužitelju parnični trošak za provedeno financijsko vještačenje u iznosu od 530,00 eura. Tužitelj nije platio sudsku pristojbu na tužbu pa mu ni taj trošak nije dosuđen. Naime tužitelj je potraživao trošak za sastav tužbe, za sastav podnesaka od 01.04.2024. i 30.08.2024. te za zastupanje na ročištima 20.02.2024., 03.07.2025. i 03.06.2026. za svaku radnju po 200,00 eura te trošak sudske pristojbe na tužbu kao i trošak vještačenja tj. potraživao je ukupni trošak od 1.730,00 eura. Tuženik je potraživao trošak za sastav odgovora na tužbu, za sastav podnesaka od 21.02.2024., 23.03.2024., 16.04.2024., 09.04.2025. te za zastupanje na ročištima 20.02.2024., 03.07.2025. i 03.06.2026., za svaku radnju po 200,00 eura plus PDV što ukupno iznosi 2.000,00 eura. Tražio je i trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu, koji iznos nije ni platio. Pozivom na odredbu čl. 154. st. 4. ZPP-a odlučeno je o troškovima postupka kako je navedeno u izreci ove presude.

54. Slijedom svega naprijed navedenog presuđeno je kao u izreci.

U Poreču – Parenzo 9. srpnja 2026.

S u t k i n j a:

mr. sc. Marčela Štefanuti

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove Presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu, a podnosi se putem ovog suda, u roku od 15 dana, od dana objave ove Presude.

DNA:

1. Pun. tužitelja,
2. Pun. tuženika.

Broj zapisa: **9-3088a-86a9b**

Kontrolni broj: **010dd-b5002-12f42**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.